

انترناسیونال

دوره دوم
۲۹

جمعه، ۸ خرداد ۱۳۸۳

۲۸ مه ۲۰۰۴

هر سه شنبه و جمعه منتشر میشود

سردبیر: فاتح بهرامی

anternasional@yahoo.com

Fax: 001-519 461 3416

اساس سوسیالیسم
انسان است.
سوسیالیسم
جنبش بازگرداندن
اختیار به انسان است.

منصور حکمت

www.m-hekmat.com

هفته منصور حکمت (۵ - ۱۲ ژوئن)

صفحه ۴

* بردگی مزدی، بردگی جنسی

* حذف بیمه بیکاری

در حاشیه رویدادها

سیاوش دانشور

صفحه ۳

جمهوری اسلامی بخش گسترده ای از کارگران را از شمول بیمه بیکاری ناچیز خود خارج کرد
این تصمیم جنایتکارانه باید با موج اعتراض گسترده پاسخ بگیرد

تحرك افتاده اند تا طبق معمول همیشه تلاش کنند اعتراض کارگران را از مجرای این نهادها کنترل و

صفحه ۳

بیکار فوراً پس گرفته شود. نهادهای ضد کارگری جمهوری اسلامی نظیر شوراها و خانه کارگر که میدانند توده کارگران در اوج خشم و نفرت از وضع موجود بسر میبرند، به

گام بزرگ دیگری در تعرض به طبقه کارگر و متلاشی کردن کامل زندگی و خانواده های آنها است. این تصمیم باید با موج اعتراض و مبارزه پر قدرت همه کارگران اعم از شاغل و

کنونی در حالیکه این بخش از کارگران در میان اولین قربانیان اخراج و بیکارسازی قرار دارند يك جنایت آشکار است که چندرغاز موجود را هم از کارگران می گیرد و

دیوان عدالت اداری جمهوری اسلامی با صدور يك رای، کارگران قراردادی را از شمول بیمه بیکاری موجود خارج کرد. معافیت کارگران قراردادی از شمول بیمه بیکاری ناچیز

نظرات منصور حکمت درباره بیمه بیکاری

از کتاب "کار ارزان، کارگر خاموش"

برای انجام کار مفید و سودمند بحال جامعه را می بینیم.

فقط میخواستم اضافه کنم که يك تاثیر جانبی چنین تبلیغاتی میتواند احساس شرمی باشد که ممکن است خود کارگر نسبت به بیمه بیکاری گرفتن پیدا کند. ممکن است فکر کند این خجالت آور است که من کار نکنم و بیمه بیکاری بگیرم. همانطور که حمید تقوایی گفت کسی بیمه بیکاری را میگیرد که میبرد و به يك دفتري میگوید من آماده ام کار بکنم. آدرس را بدهید بروم سر کار. این آنها هستند که نمیتوانند به کسی کار معرفی بکنند. به این دلیل کارگر باید بیمه بیکاری را عمیقاً حق خودش بداند. این نه صدقه کسی است و نه ارفاقی که جامعه کرده. این وظیفه جامعه است و بخشی از تولید اجتماعی همان طبقه است که

صفحه ۲

سالگی میرسم مسئول این نیستم که شما دنیا را چطور چیده اید، و آیا در گوشه ای جایی و ابزاری برای کار من گذاشته اید یا نه. اگر نمیتوانید باید تاوان آن را بدهید و آن این است آدمهایی که در جامعه شما بدنیا میآیند باید از رفاه و آسایش برخوردار باشند. با کار یا بی کار. بنظر من تمام این استدلال بدبینی سرمایه و بدبینی بورژوا به ذات بشر را نشان میدهد. فرض میکنند که تمام تولید و خلاقیت جامعه بشری ناشی از زورگویی و فشار طبقات بالاست. فکر میکنند که بشر خود بخود مخرب است و میخواهد خود و جامعه را تلف کند. اتفاقاً عکس این درست است. بمجرد اینکه این فشارها از بین برود، به مجرد اینکه دیگر طبقه حاکمه ای در جامعه نباشد، آنوقت تازه خلاقیت انسانها شکوفا میشود و تازه آنوقت است که ما ظرفیت های واقعی انسانها را

این استدلالها تبلیغات است. وقتی فرضاً شوهر ملکه انگلستان بیمه بگیران را مفتخور میخواند، که خودش معلوم نیست موجب کلاش را بابت چه کاری میگیرد، یا فلان آخوند یا فلان سرمایه دار که خصلت اجتماعی خودشان بیکارگی است، به طبقه ای که در همان مقطع دارد بار تولید اجتماعی را بدوش میکشد میگوید اگر من همان حد نازل آسایش را برای تو تضمین بکنم آنوقت دیگر کار نمیکنی، این دیگر تبلیغات صرف است. من میگویم بیمه بیکاری ربطی به این ندارد که کارگر چه کاری برای تو میکند. بیمه بیکاری حق هر آدمی است که بدنیا میآید و به سن کار میرسد و بالاخره باید جامعه آسایش او را تامین کند. یا این جامعه میتواند او را در فعالیت تولیدی شرکت بدهد و یا نمیتواند، بهرحال باید آسایش او را تامین کند. من که به سن ۱۸

میگویند اگر مجبورت نکنیم که بخاطر نان شبت بدوی، در خانه مینشیني و خودت را باد میزنی. تو علاقه ای به شرکت در فعالیت اجتماعی نداری، علاقه ای به ساختن چیزی و انجام کار مثبتی نداری. من میگویم امتحانش ساده است. دو سال بیمه بیکاری مکفی به همه بدهند ببینیم اینطور میشود یا نه. نسبه که نمیشود ادعا کرد. منم خیلی ساده میگویم اینطور نیست. همین. تخطئه کردن يك بخش عظیم جامعه بهمین سادگی نمیتواند توجیهی برای ندادن بیمه بیکاری باشد. بیمه را بدهید و بعد اگر کسی کار نکرد فکری برای ایجاد انگیزه برای کار کردن بکنید. که آنهم یعنی اینکه محیط کار جای خیلی سالم و دلچسبی برای فعالیت خلاق و مولد باشد.

اجازه بدهید يك نکته را اضافه بکنم.

مصطفی صابر: منصور حکمت، وقتی کارگران بیمه بیکاری را مطالبه میکنند، بورژواها همیشه در مقابل اینطور استدلال میکنند که اگر بیمه بیکاری پرداخت بشود و مکفی باشد و دسترسی به آن آسان باشد آنوقت بیکارگی و تن پروری بالا میرود و خیلی ها کار نمیکند و امثالهم. و دقیقاً با همین نوع استدلال است که مثلاً در قانون بیمه بیکاری خود جمهوری اسلامی هم میآیند و میگویند فرضاً آنها که "از سال ۶۵ علیرغم میل خودشان و با فشار و اجبار اخراج شده و خسارت اخراج هم نگرفته اند" بیمه بیکاری شامل اینها میشود که تازه برای مدت ۶ ماه یا یکسال است و مبلغش هم بسیار کم است. شما در مقابل این استدلال چه میگویند؟

منصور حکمت: اینها قضاوتی است در مورد شخصیت کارگر. این حرفها یعنی دارند به کارگر دشنام میدهند.

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

از صفحه ۱ نظرات منصور حکمت درباره بیمه بیکاری

دارد در اختیار او قرار میگیرد. به این معنی فکر میکنم این استدلال اساسش بر مالکیت بورژوازی است. میگوید اگر کار نکنی حق زندگی نداری و اگر کار نکنی باید خجالت بکشی، اما این را نمیگوید که من هستم که جلوی کار کردن تو را گرفته‌ام. همانطور که رضا مقدم گفت، ابزار تولید آنجاست، زمین و وسائل تولید و غیره هم هست. علت اینکه من نمیتوانم با آن کار بکنم اینست که مال یک کسی است. اگر مال کس خاصی نباشد خوب منم میروم آنجا با عده ای که مشغول کارند کار میکنم. میگویم منم آمد کمک. حالا میتوانید کمی کمتر کار کنید و بیشتر استراحت کنید. طرف کنترل و انحصار ابزار تولید را دارد و من با دست خالی نمیتوانم کار کنم. اگر ماشین آلات، زمین و تجهیزات که بشر با آنها کار انجام میدهد زیر کنترل جمعی مردم و در اختیار جامعه باشد خوب منم میروم به عده ای که دارند با آن کار میکنند میپیندم.

مصطفی صابر: خیلی متشکر.

منتهی ممکن است یک استدلال دیگر هنوز بکنند و بگویند خود کارگران و کمونیست ها بالاخره اگر سر کار بیایند میگویند همه باید کار بکنند. بورژوا ممکن است بما بگوید که من برای اینکه همه کار بکنند این مکانیسم را میگذارم که آدم بیکار زندگی اش بدتر از شاغل باشد. حتی در کشورهای اروپایی هم که میگویند کارگران بیمه بیکاری را گرفته اند همین وضع هست، یعنی بیمه بیکاری خیلی کمتر از مزد معمول است و شرایط گرفتن آن سخت است. در مقابل این چه میگویند؟

منصور حکمت: اولاً بورژوا

نمیگوید همه باید کار بکنند. میگوید همه باید برای سرمایه کار بکنند آنهم بشرطی که من بخواهم به آنها کار بدهم. همه بیکارانی که ما در طول این بحثها از آنها صحبت کردیم دارند کار میکنند. کسی که خانه داری میکند و از بچه خودش مراقبت میکند و کسی که بدر کس دیگری میرسد بهر حال دارد صبح تا شب کار مفید انجام میدهد. اما کاری که سرمایه به آن میگوید کار، آن کاری است که به سود سرمایه اضافه بکند. یکی از اساسی ترین

کسی کار نمیکند که در ازاء آن مزد بگیرد. بیمه بیکاری بحث کارگر است در جامعه سرمایه داری. در جامعه کمونیستی هرکس به صرف اینکه عضوی از جامعه است و حتما بنا به ذات انسانی اش میخواهد برای امر مفیدی فعالیت بکند، تا مین است. جامعه سرمایه داری آمده و تا مین شدن من و شما را به این گره زده است که آیا برای سرمایه کار میکنم یا نه. ما هم در مقابل این یک ابزار دفاعی برای خودمان ساخته ایم. ما میگوئیم من نمیدانم تو به من کار میدی یا نه. من نمیدانم کاری که تو به من میدی میتوانم انجام بدهم یا نه. بنابراین بهر دلیلی، چه کاری نباشد و چه من نتوانم آن کار را انجام بدهم، من که در آدم بودن خودم تجدید نظر نمیکنم. من که نمیتوانم سرم را بگذارم بمیرم. من آدمم و اینجا ایستاده ام بنابراین باید تا مین باشم. این ابزار دفاعی کارگر در جامعه سرمایه داری است و نه حکمتی که کارگر جامعه خودش را روی آن بنا میکند.

تمام تحقیر بیکاری و بیمه بیکاری در جامعه سرمایه داری برای تاثیرش بر کارگر شاغل صورت میگیرد. چون اگر یک بخش تحقیر شده طبقه کارگر وجود نداشته باشد که با حداقل معاش سر میکند، طبقه کارگر با حرمت و قدرت دیگری در جامعه ابراز وجود میکنند. چه در عرصه اقتصادی و چه در عرصه سیاسی. اما در جامعه یک دخمه ای درست کرده اند و بیکاران را در آن میاندازند، با همه تحقیر و بیحقوقی ای که هست، و همیشه این تهدید را بالای سر کارگر شاغل نگه میدارند که اگر تکان بخوری، و "وظایف محوله" را انجام ندهی به آن دخمه سقوط میکنی. بالاخره بیکاران زنده هستند دیگر. پس دارند به نحوی تا مین میشوند. سهمی از کل تولید اجتماعی بهر حال صرف زنده نگه داشتن بیکاران میشود. اما جامعه بورژوازی میکوشد تضمین کند که این با بیحرمتی و بی شخصیتی کارگران بیکار همراه باشد. موقعی که شما میروید بیمه بیکاری بگیرید، آن کسی که آنجا نشسته یک فرمی را جلوسیت پرت میکند و طوری نگاه میکند و از بالا برخورد میکند که گوئی کارگری که اینطرف کیشه نشسته آدم پائینی است و ایشان دارد منت سرش میگذارد. در تمام مرادوات

اجتماعی با بیکار بودن مثل یک ننگ برخورد میکنند. روزنامه های متعدد هر روزه تصویری بی شخصیت از آدم بیکار میسازند. و خیلی کم است آن روحیه و برخوردی در میان کارگران که بگویند من بیکار نیستم، بلکه جامعه تو است که نمیتواند کاری به من بدهد. این جامعه تو است که عاجزتر از آن است که حتی انسانی را که میخواهد خلاقیت خود را در خدمت جامعه بکار بیاندازد سازمان بدهد و کار مفیدی به او بدهد. تمام خفتی که داری به من بیکار میدی خفتی است که جامعه خودت، جامعه بورژوازی، باید بکشد. من فکر میکنم به این معنی نه فقط بالا بردن سطح بیمه بیکاری و نزدیک کردنش به دستمزدهای واقعی کارگر در همان سطح شغلی که هست، برای خود بیکاران لازم است، بلکه برای کل طبقه کارگر حیاتی است. اگر این تا مین نشود، مادام که زنان و اقلیت های نژادی بخشهای تحقیر شده ای در طبقه کارگر را تشکیل میدهند، کل طبقه کارگر تحقیر شده میماند و بنظر من این در مناسبات کارگر و بورژوا و حتی در مبارزه شاغلیین تاثیرات اساسی میگذارد.

مصطفی صابر: کاملاً همینطور

است که میگویند. من فقط یک نکته را یادآوری کنم. چند وقت پیش رفسنجانی در یکی از صحبتهایش گفت که آنچه هست بیکارگی است و نه بیکاری. چون کار هست. چطور کارگران افغانی میتوانند بروند کار گیر بیاروند ولی باقی نمیتوانند. دقیقاً مصداق همین صحبت شما بود در مورد مشخص ایران که چطور با کار وحشتناکی که از کارگر افغانی میکشند و مزد نازلی که به او میدهند در عین حال با بیکاری وسیعی که وجود دارد آنها هر روز از تریبون نماز جمعه و مجلس شان به کارگر بیکار میگویند که بیکاره هستی. بنابراین میخواستم تاکید کنم که مطالبه بیمه بیکاری از این لحاظ هم که شما گفتید مساله تعیین کننده ای برای کارگران است.

منصور حکمت: حمید تقوایی قبلاً

گفت و منم تکرار میکنم که هر کارگر سوسیالیستی باید دقت کند و مدام توضیح بدهد که بیکاری پدیده ای تصادفی نیست. تقصیر هیچ فردی نیست. این یک مکانیسم اقتصادی جامعه سرمایه داری است. سرمایه داری به یک ارتش ذخیره بیکاران احتیاج دارد و این ارتش

بیکاران را هم بطور طبیعی در جریان انباشت سرمایه و رشد سرمایه داری مدام بوجود میآورد. همیشه درصد معینی از کارگران در جامعه سرمایه داری بیکار نگهداشته میشوند و علت اش هم کاملاً از نظر اقتصادی قابل توضیح است و سوسیالیستها مداوماً این را توضیح داده اند. من فکر میکنم کارگر باید به خصوص به این بحث مسلط باشد. اینکه علت بیکاری نوع جامعه ای است که برپا کرده اند و این جامعه را باید تغییر داد.

مصطفی صابر: اجازه بدهید بحث

بیمه بیکاری را در سطح مشخص تری دنبال کنیم. اقتصاد ایران در این مقطع کشش دارد که بیمه بیکاری را که ما مطالبه میکنیم بدهد؟ اینکه میگویند نداریم و بار مالی دارد تا چه حد درست است؟

منصور حکمت: در چهارچوب همین

اقتصاد موجود اگر کسی بگوید نداریم بدهیم من جواب میدهم شما دفاتر حسابان را قایم میکنید و یواشکی به آن نگاه میکنید و بعد به ما میگویند نداریم بدهیم؟ خوب دفاترتان را بیآورید ببینیم. چقدر خرج جنگ کردید؟ چقدر خرج نهادها و بنیادهای مختلفی میکنید که مردم را کنترل میکنند؟ چقدر دانشا

دارید خرج ارتش میکنید؟ چقدر دارید سود میبرید؟ اینها را بگویند تا ما ببینیم میتوانید بیمه بیکاری بدهید یا نه. شما دفتر حسابان را نشان مردم نمیدهید. مردم ناگهان میبینند که فلاقدر میلیارد دلاری که در بازار ریخته شد چند روزه خریدند رفت. این پولها از کجا آمد؟ دولت و بازار را بتکانید ببینید چقدر پول روی زمین میریزد. بنظر من معلوم است که میشود بیمه بیکاری را با همین اقتصاد داد. فقط یک مبلغ ۳۵۰ میلیارد دلار یک فقره از خسارتهای ایشان در طول جنگ بوده. خوب اموال مردم است که دود شده و هوا رفته. ثانیاً وقتی میگویند نمیتوانیم بدهیم جواب کارگر هم اینست که من میتوانم بدهم. یک روز نماینده کارگر و نماینده سرمایه دار که دولت باشد بروند در تلویزیون و هرکدام فقط یک جمله بگویند. دولت بگوید مردم این میگویند اینقدر باید بیمه بیکاری داد و من نمیتوانم بدهم. نماینده کارگر هم بگوید مردم ما کارگران میتوانیم بدهیم. فردایش انتخابات بگذارند. کارگر پای این تعهدش می ایستد و بیمه بیکاری را میدهد. امتحانش بنابراین مجانی است. *

در حاشیه رویدادها

سیاوش دانشور

بردگی مزدی، بردگی جنسی

خبر تکان دهنده است: در قرن بیست و یکم، در سال ۲۰۰۴، تعدادی زن و دختر در بازاری در کشورهای حاشیه خلیج حراج میشوند. آدرس هم داده اند، فجیره در امارات متحده عربی! دیروز ششم خرداد این حراج صورت گرفته است. بنا به اخبار حداقل ۴۸ دختر و زن از ایران به این بازار منتقل شده اند. کسی نمیداند امروز از کجا سردآورده اند. قاچاق انسان، و عمدتا کودکان و زنان، توسط مافیای توزیع مواد مخدر و سازمانده فحشا، مسئله جدیدی نیست. همین امروز در پوششهای قانونی، نیمه قانونی و مخفی، کم و بیش در چهارگوشه دنیا و با توجه به محدودیتهای قانونی در هر کشور، در جریان است. به این معنی متولد ایران بودن بخشی از این بردگان جدید، در نفس مسئله بعنوان يك معضل بین المللی تغییری ایجاد نمیکند. این دنیای سرمایه داری و نظام بردگی مدرن است. برده مزد بودن از همان سنین کودکی، برده جنسی بودن، برده خدا و مذهب بودن، برده سرمایه و سود بودن.

برخی از خریداران فروشندگان قطعات بدن هستند. برخی دیگر در باندهای سازماندهی فحشا و توزیع مواد مخدر فعالند، و یا شیوخ و پولدارها هستند که خریدن برده و هدیه برده به همپالگیا جزو سرگرمی آنهاست. در برخی موارد فرد در مدت کوتاهی چندین بار فروخته میشود و سر از کشورها و اماکن مختلف در می آورد. اگر زنان و مردم این کشورها علیه این وضعیت کاری نکنند، اینها رسماً بازار برده فروشی را اینبار در میادین شهرها برپا میکنند.

بدون شك رژیم اسلامی، ارگانها، آقا زاده ها و افراد وابسته به رژیم مستقیماً در این وقایع دست دارند. اینکه میگویند کنترل مرزها به این سادگی نیست، در جایی که هر لحظه در زندگی میلیونها انسان دخالت میکنند، حرف پوچی است. سفارت رژیم ایران در ابوظبی دعواایش اینست که آمار اجساد که مرتب پیدا میشوند و به ایران منتقل میشوند، زیاد اعلام شده است! واقعیت اینست که قربانیان این فقر و نداری و بن بست اقتصادی و اجتماعی شده اند. این حکومت آپارتاید جنسی است و اولین قربانیانش را همیشه زنان و کودکان تشکیل میدهند. زن و کودک در اسلام اصولاً بشر محسوب نمیشود و برده داری با ایدئولوژی اسلامی در تطابق کامل است. راستش مذهب، هر نوع مذهبی، همه جا همین است. سرمایه داری و مذهب بردگی را به شنیع ترین اشکال آن رسانده اند. سوال اما برای ما اکثریت عظیم مردم ایران، برای طبقه کارگر و جنبش آزادی زن اینست که باید از نفس بردگی نجات یافت. رهائی از بردگی مزدی و بردگی جنسی، رهائی از اسارت سیاسی و اقتصادی و اجتماعی موجود، رهائی از نظام موجود، مدتهاست که ممکن شده است. نفی بردگی تنها با انقلاب علیه نظامی که بردگی مشخصه آنست ممکن است. گام اول بزیر کشیدن حاکمیت آپارتاید در ایران و الغا هر نوع ستم و تبعیض و استثمار است.

حذف بیمه بیکاری

سازمان تامین اجتماعی با يك چرخش قلم حق برخورداری از بیمه بیکاری را از کارگران قراردادی گرفت. این در حالی است که به اعتراف خودشان نصف جمعیت کارگران کشور قراردادی هستند. سرمایه داری ورشکسته ایران راهی جز این ندارد که برای بقا و تداوم خود هزینه بحران را روی دوش کارگران بگذارد. موج تعطیلی کارخانه ها، بیکارسازیهای گسترده در صنایع مختلف، خصوصی سازی، تعدیل نیروی کار، تغییر قانون کار و غیره، همه اجزا یورش سرمایه داری به کارگران و تحمیل بیکاری گسترده و بدون تامین به طبقه کارگر و اکثریت مردم محروم جامعه است. تلاش بیش از يك میلیون کارگر را برای گرفتن دستمزدهای معوقه، مقابله و وسیع کارگران با قراردادهای موقت، خواست امنیت شغلی و بیمه بیکاری مکنفی، و مقابله با بستن صنایع طرف دیگر این تصویر است که روزمره در جریان است. این جدال باید نفع کارگران و مردم تمام شود. جمهوری اسلامی برده داری جدید سرمایه داری است. این رژیم در سطحی پایه ای تر از سازماندهی اقتصاد ایران ناتوان است. این يك پایه بحران همه جانبه حکومت است. سیاست اقتصادی رژیم اسلامی امروز را به فردا رساندن است. این سیاست تنها دارد زمان انفجار "بمب بیکاری" را جلو می اندازد. تداوم حاکمیت اسلامی با تحمیل فقر و فلاکت بیسابقه و بی تامینی اقتصادی و اجتماعی باضافه اختناق سیاسی و سرکوب جوك است. هیچ رژیمی نمیتواند کوتاه مدت با این روش خود را سرپا نگهدارد. اما این لقمه از گلولی حضرات پائین نخواهد رفت. این سیاست با واکنش قاطعانه طبقه کارگر ایران روبرو میشود. همه چیز دلالت بر تندتر شدن سیر حوادث، تلاقی روندهای اجتماعی و تاریخی، و انفجار بزرگ علیه بردگی میدهد. وجود يك سنگر کمونیستی کارگری مهمترین تکیه گاه این دوران حاد و سرنوشت ساز است. *

از صفحه ۱ این تصمیم جنایتکارانه ...

مهار کنند.

همه می دانند که بیمه بیکاری جمهوری اسلامی که يك دهم حداقل معاش کارگران را هم تامین نمیکند، در نتیجه فشار اعتراض و مبارزه کارگران و خواست اساسی طبقه کارگر برای بیمه بیکاری به جمهوری اسلامی تحمیل شده است. بیمه بیکاری جمهوری اسلامی با آنچه که کارگران خواهان آن هستند زمین تا آسمان فاصله دارد، اکنون تصمیم گرفته اند همین مبلغ ناچیز را هم از تعداد کثیری از کارگران باز پس بگیرند.

بیمه بیکاری جمهوری اسلامی بخش بسیار ناچیزی از جمعیت بیکاران را شامل می شود. این قانون شامل بیکاران تازه وارد به بازار کار نمیشود، شامل بخش زیادی از کارگران که تحت پوشش قانون کار و تامین اجتماعی نیستند نظیر کارگران کارگاههای کوچک و همینطور کارگران مهاجر نمی شود. میزان بیمه بیکاری جمهوری اسلامی معادل ۵۵ درصد متوسط آخرین مزد کارگر است و در صورت تاهل و تکفل کارگر تنها به اندازه ۲۰ درصد از حداقل دستمزد برای هر نفر قابل افزایش است. در واقع دستمزدها چند برابر زیر خط فقر است و بیمه بیکاری نصف آن است. بعلاوه هر ماه بزمیزان ۳ درصد از قبل دستمزد کارگران برای بیمه بیکاری جمهوری اسلامی هزینه می شود.

در مبارزه برای لغو معافیت کارگران قراردادی از شمول بیمه بیکاری ضروری است که همه مطالبات کارگران در مورد بیمه بیکاری بیان شود. از نظر حزب يك بیمه بیکاری واقعی حداقل باید بر این اصول مقدماتی متکی باشد:

۱- بیمه بیکاری باید بلااستثاء به همه بیکاران کشور، صرفنظر از ملیت و تابعیت، جنسیت، سابقه کار، نوع قرارداد کار و نوع اشتغال قبلی فرد، پرداخت گردد. هر کس که نام خود را بعنوان آماده بکار ثبت می کند باید مشمول پرداخت بیمه بیکاری بشود. پرداخت بیمه بیکاری باید برای هر مدت که کارگر موفق به یافتن کار نشده است بدون قید و

شرط ادامه یابد.

۲- بیمه بیکاری باید جزء، دائمی و اصلی قانون کار و حق مسلم کارگران و همه افراد بیکار آماده بکار تلقی شود. هر نوع موانع فنی و اداری که دریافت بیمه بیکاری را دشوار و پیچیده میکند باید لغو شود. بیمه بیکاری صدقه و وام نیست، يك حق مسلم کارگران در جامعه سرمایه داری است. حقی که كل طبقه کارگر صدها برابر آن را پیشاپیش با کار هر روزه خود پرداخت کرده است.

۳- هزینه بیمه بیکاری باید تماماً و مطلقاً بدوش کارفرمایان و دولت باشد و از این بابت هیچ مبلغی نه از دستمزد و دریافتی های کارگران شاغل و نه از صندوق های پس انداز کارگری کسر نگردد.

۴- بیمه بیکاری باید نیازهای زندگی کارگران بیکار و خانواده های آنها را تامین کند.

۵- كل سیستم بیمه بیکاری، نظیر تمام موارد قانون کار، باید تحت نظارت و حسابرسی کارگران و نهادهای منتخب آنان قرار گیرد و مواد آن بر طبق تشخیص و تصمیم کارگران تنظیم شود.

حزب همه کارگران را فرا می خواند که با بلند کردن این خواستها و مطالبات نه فقط دولت اسلامی سرمایه داران را وادار به پس گرفتن تصمیم خود مبنی بر خروج کارگران قراردادی از شمول بیمه بیکاری کنند، بلکه با اتحاد و همبستگی حول این خواستها جمهوری اسلامی را زیر تعرض انتظارات بالای جنبش کارگری قرار دهند و راه سرنگونی این حکومت ضد کارگر را هموار کنند.

بیمه بیکاری مکنفی

حق مسلم کارگران است

زنده باد اتحاد کارگری علیه بیکاری

مرگ بر جمهوری اسلامی،

مرگ بر سرمایه داری

آزادی، برابری، حکومت کارگری

حزب کمونیست کارگری ایران

۶ خرداد ۱۳۸۳ - ۲۶ مه ۲۰۰۴

مرگ بر جمهوری اسلامی!

زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

در آستانه پنجاه و سومین سالگرد تولد منصور حکمت و در گرامیداشت زندگی کوتاه و پربار بزرگترین متفکر مارکسیست معاصر، در ۵ تا ۱۲ ژوئن (هفته منصور حکمت) برنامه ها و فعالیتهائی توسط واحدهای حزب کمونیست کارگری ایران در خارج کشور و انجمن مارکس - حکمت لندن انجام میشود. این برنامه ها شامل سخنرانی و سمینار در معرفی دیدگاههای منصور حکمت، نمایشگاه آثار منصور حکمت، نمایش فیلم و میزهای اطلاعاتی خواهد بود.

هدف از این برنامه ها شناساندن اهداف و نظرات کمونیستی و عمیقاً انسانی منصور حکمت در تلاش برای ایجاد یک دنیای بهتر و انسانی است.

ما همه انسانهای شریف و دوستداران کمونیسم و منصور حکمت را به شرکت در این برنامه ها دعوت میکنیم.

هفته منصور حکمت

۱۲ - ۵
ژوئن
۲۰۰۴

سخنرانی و سمینار

شنبه ۵ ژوئن ۲۰۰۴

تورنتو (کانادا)

از مارکسیسم انقلابی تا کمونیسم کارگری
مروری بر سیر تکوین کمونیسم منصور حکمت
سخنران: حمید تقوایی
شنبه ۵ ژوئن، ساعت ۶:۳۰ بعد از ظهر
مکان: دانشگاه تورنتو، ۱۰ کینگز کالج،
سالن ۱۱۰۵

لندن (انگلستان)

کمونیسم منصور حکمت کمونیسم پراتیک و
دخالتهگر
سخنران: آذر مدرسی
منصور حکمت و جنبش های اجتماعی
سخنران: کاظم نیکخواه
...

سخنران: نادیه محمود

شنبه ۵ ژوئن، ساعت ۱۱ صبح تا ۴ بعد از ظهر
مکان: Pentonville road 187
nearest tube station King's Cross
تماس: سعید آرمان
تلفن: ۰۰۴۴۷۷۹۱۰۸۹۴۸۷

اسلو (نروژ)

در افزوده های منصور حکمت به مارکسیسم
سخنران: ایرج فرزاد
زمان: شنبه ۵ ژوئن
مکان: کتابخانه مرکزی شهر اسلو
تماس: داریوش نیکنام
تلفن: ۰۰۴۷۹۲۰۶۲۵۴۱

یکشنبه ۶ ژوئن ۲۰۰۴

سمینار یک روزه

انجمن مارکس - حکمت لندن

جایگاه کاپیتال مارکس:
منصور حکمت (نمایش فیلم)
نگاهی به آثار اخیر منصور حکمت
سخنران: فاتح شیخ
منصور حکمت و تجربه شوروی
سخنران: کورش مدرسی

منصور حکمت و مساله زن

سخنران: مینا احدی

کمونیسم منصور حکمت و قدرت سیاسی
سخنران: رحمان حسین زاده
"اساس سوسیالیسم انسان است"
سخنران: آذر ماجدی
محل جلسه بعدا اعلام خواهد شد
تماس: نسرين جلالی،
تلفن: ۰۷۷۰۸۱۲۵۹۹۳ (+۴۴)
ای میل: marxhekmatsociety@
ukonline.co.uk

جمعه ۱۱ ژوئن ۲۰۰۴

مالمو (سوئد)

منصور حکمت و قدرت سیاسی
سخنران: عبدالله دارابی

نمایش فیلم، اسلاید شو، غرفه اطلاعاتی
جمعه ۱۱ ژوئن، ساعت ۶ بعد از ظهر
مکان:

Studie framjandet/Y stadgatan 53
تماس: سیامک بهاری
تلفن: ۰۰۴۶۷۳۹۸۶۸۰۵۱

شنبه ۱۲ ژوئن ۲۰۰۴

کلن (آلمان)

در افزوده های منصور حکمت به مارکسیسم
سخنران: کورش مدرسی
نقش و جایگاه منصور حکمت در تحولات
چپ عراق
سخنران: طاهر حسن

زمان: ۱۲ ژوئن، ساعت ۵ بعد از ظهر
مکان
Koln, Kalk+Mulheimer str 58.

تماس: نسان نودینیان
تلفن: ۰۰۴۹۱۷۳۸۷۲۵۱۸۵

استکهلم (سوئد)

"اساس سوسیالیسم انسان است"
سخنران: آذر ماجدی

کمونیسم منصور حکمت و قدرت سیاسی
سخنران: رحمان حسین زاده

مکان فرد در نگرش کمونیسم کارگری، از
مارکس تا منصور حکمت
سخنران: سیاوش دانشور

زمان: ۱۲ ژوئن، ساعت ۴ بعد از ظهر
مکان: Kista/kista traff
تماس: سیامک بهاری
تلفن: ۰۰۴۶۷۳۹۸۶۸۰۵۱

هلسینکی (فنلاند)

درافرزده های منصور حکمت به مارکسیسم
سخنران: ایرج فرزاد

مکان: Vuosaarin Nuorisotalo جنب
بازار Kolubus
شنبه ۱۲ ژوئن، ساعت ۲:۳۰ بعد از ظهر
تماس: اسماعیل ویسی
تلفن: ۰۰۳۵۸۵۰۳۵۷۳۵۶۴

ونکوور (کانادا)

جایگاه منصور حکمت در کمونیسم و رهائی بشر
سخنران: مصطفی صابر
شنبه ۱۲ ژوئن، ساعت ۶ بعد از ظهر
مکان: بعدا با اطلاع میرسد
تماس: ۶۰۴۷۲۷۸۹۸۶

کپنهاگ (دانمارک)

سمینار و نمایش فیلم
سخنران: محمود قرزویی

شنبه ۱۲ ژوئن، ساعت ۴ بعد از ظهر
مکان: Ravnboogade 21 Klaer,
2200 Kobenhavn N

یکشنبه ۱۳ ژوئن ۲۰۰۴

گوتنبرگ (سوئد)

"اساس سوسیالیسم انسان است"
سخنران: آذر ماجدی

مکان فرد در نگرش کمونیسم کارگری، از
مارکس تا منصور حکمت
سخنران: سیاوش دانشور
نمایش فیلم، اسلاید شو، موزیک زنده، غرفه
اطلاعاتی

زمان: ۱۳ ژوئن، ساعت ۳ بعد از ظهر
مکان: Folketshus, Jarntorget
تماس: سیامک بهاری
تلفن: ۰۰۴۶۷۳۹۸۶۸۰۵۱

نمایشگاه آثار منصور حکمت، نمایش فیلم، میزهای اطلاعاتی

آمریکا: لوس آنجلس:

یکشنبه ۱۳ ژوئن، ساعت ۴ بعد از ظهر
مکان: ساختمان ام جی ام، ۲۵۰۰ برادوی

دالاس:

یکشنبه ۶ ژوئن، ساعت ۱ تا ۵ بعد از ظهر
مکان: Bobwoodruf در ایست پلینیو

هوستون:

شنبه ۵ ژوئن، ۳ تا ۵ بعد از ظهر
مکان: هیلز کراس جنب سوپر ونک
تماس: مینو همتی، تلفن:

کلن، برمن، فرانکفورت، برلین (آلمان)

۵ تا ۱۲ ژوئن
تماس: نسان نودینیان
تلفن: ۰۰۴۹۱۷۳۸۷۲۵۱۸۵

لندن (انگلستان)

پنجشنبه و جمعه ۱۰ و ۱۱ ژوئن در منطقه
High street Kensington
تماس: سعید آرمان
تلفن: ۰۰۴۴۷۷۹۱۰۸۹۴۸۷

تامپره (فنلاند)

۵ تا ۱۲ ژوئن
مکان: موزه لنین در مرکز شهر تامپره
تماس: اسماعیل ویسی
تلفن: ۰۰۳۵۸۵۰۳۵۷۳۵۶۴

اسلو (نروژ)

شنبه و یکشنبه ۵ و ۶ ژوئن در کتابخانه
مرکزی شهر
تماس: داریوش نیکنام
تلفن: ۰۰۴۷۹۲۰۶۲۵۴۱